

GLASILO TABORNIKOV RODU ČRNEGA MRAVA Leto 2006/2007

Številka 1

December 2006

Izide, ko se nabere dovolj prispevkov

Kazalo

Uvodnik	3
Novice iz Mravljišča	4
Načelnikov nagovor	5
Prde smrde na Pink panterjevih veselih srečanjih	7
Totem	8
Taborni utrinki	12

Uvodnik

Pa smo dočakali prvo številko Mravljinčka v tem šolskem letu. Bal sem se, da je ne bo, ker do določenega datuma ni bilo nobenega prispevka. Pa se je modro vodstvo odločilo, da bo v enem tednu spravilo skupaj vsaj nekaj, in tako je nastalo pričujoče branje.

Resnici na ljubo je branja tule notri bolj malo, ker sta poleg novic in nagovora samo dva članka, ki pa sta zato primerno dolga. Je pa toliko več fotografij, predvsem s tabora. Tisti, ki ste bili tam, boste ob njih obujali spomine, tisti, ki pa ste tabor »špricali« pa boste lahko obžalovali, da vas ni bilo tam. Paparazzi so bili: Bota, Denis, Jaka, Majki, Medo, Muriči, Nataša, Rok in Tilen T.

Tako, dolžan sem objaviti še nagrajenca nagradne križanke iz Tabornega Mravljinčka. Prejeli smo natančno eno dopisnico s pravilnim odgovorom, poslal pa jo je Lenart Orehek. Čestitamo!!! Nagrado dobi na čajanki.

Vaš Terminator

GLASILO TABORNIKOV RODU ČRNEGA MRAVA

Mravljinček je glasilo tabornikov Rodu Črnega mrava iz Ljubljane.

Glavni urednik:

Sebastijan Kerše - Terminator

Izhajanje:

Mravljinček izide, kadar se nabere dovolj prispevkov. Ta številka je izšla 10.12.2006

Cena enega izvoda:

Za člane brezplačno, za ostale vsaj zaenkrat zastonj.

Naslov uredništva:

Rod Črnega mrava

Rožičeva 1a

1000 Ljubljana

"Za Mravljinčka"

e-pošta:

rcmlj@rutka.net

Prispevki v Mravljinčku odražajo mnenja avtorjev.

Pripombe in predlogi so vedno dobrodošli!

Rod Črnega mrava deluje v Mostah že od leta 1952. Še vedno učimo tehniko življenja v naravi in med ljudmi ter močno verjamemo v pomembnost svojega početja. Ponosni smo, da je naš rod med najstarejšimi v Sloveniji.

Novice iz Mravljišča

Taborjenje se je letos ponovno zgodilo na Klivniku. Letošnje si bomo gotovo zapomnili po hudi suši, saj smo zadnje dni imeli precejšnje težave z umivanjem zob. Potok je namreč tako usahnil, da je zmanjkalo vode celo za tako enostavno opravilo.

Ja, letos jo je suša res zagodla. Na območju Ilirske Bistrice dežja bojda ni bilo od aprila praktično nič. Prvi močnejši naliv se je pričel v trenutku, ko so se taboreči vkrcali v vlak, ki jih je popeljal domov.

Prva akcija v novi sezoni je pravzaprav bila akcija za vodstvo, ki je sodelovalo pri Moščanskem dnevu sosedov. Kot že spomladi, smo tudi jeseni postavili štabca, Terminator pa je okoli strašil v kroju.

Prva zaresna akcija pa je bil izlet na našo Brezo. Le-ta še stoji, kar je lahko na lastne oči ugotovilo kakih petnajst mravov. Vreme na dan izleta je bilo krasno, gob nismo našli, je pa bilo po tleh kar precej kostanja. Pekli smo hrenovke, klinčkali in se fino zabavali.

Jesen nam je poleg ostalega prinesla tudi novo vodnico. Ime ji je Mateja in je nekoč bila pri Močvirskih tulipanih na Viču. Upamo, da se bo pri nas dobro počutila.

Ko smo že pri naši »tujski legiji«: letošnje taborjenje je bilo zgodovinsko, saj je na njem prvič v zgodovini Rodu Črnega mrava bila za dežurno vodnico skavtinja, članica ZSKSS. Šlo je seveda za Ano, katere fant je Nejc Jenko. Z nami je preživela en teden in se imela tako zelo fino, da je baje že uredila termine za naslednje leto in predstavila skavtski tabor na tak čas, da bo lahko preživela z nami celoten tabor.

Naši MČ so se udeležili Veselih srečanj, ki so bila letos roza obarvana. Ne, ne gre za kako druženje v stilu znanega kluba na Kersnikovi, le tema srečanj je bil Pink Panter. Baje so se neizmerno zabavali, domov pa so prišli zelo roza.

Načelnikov nagovor

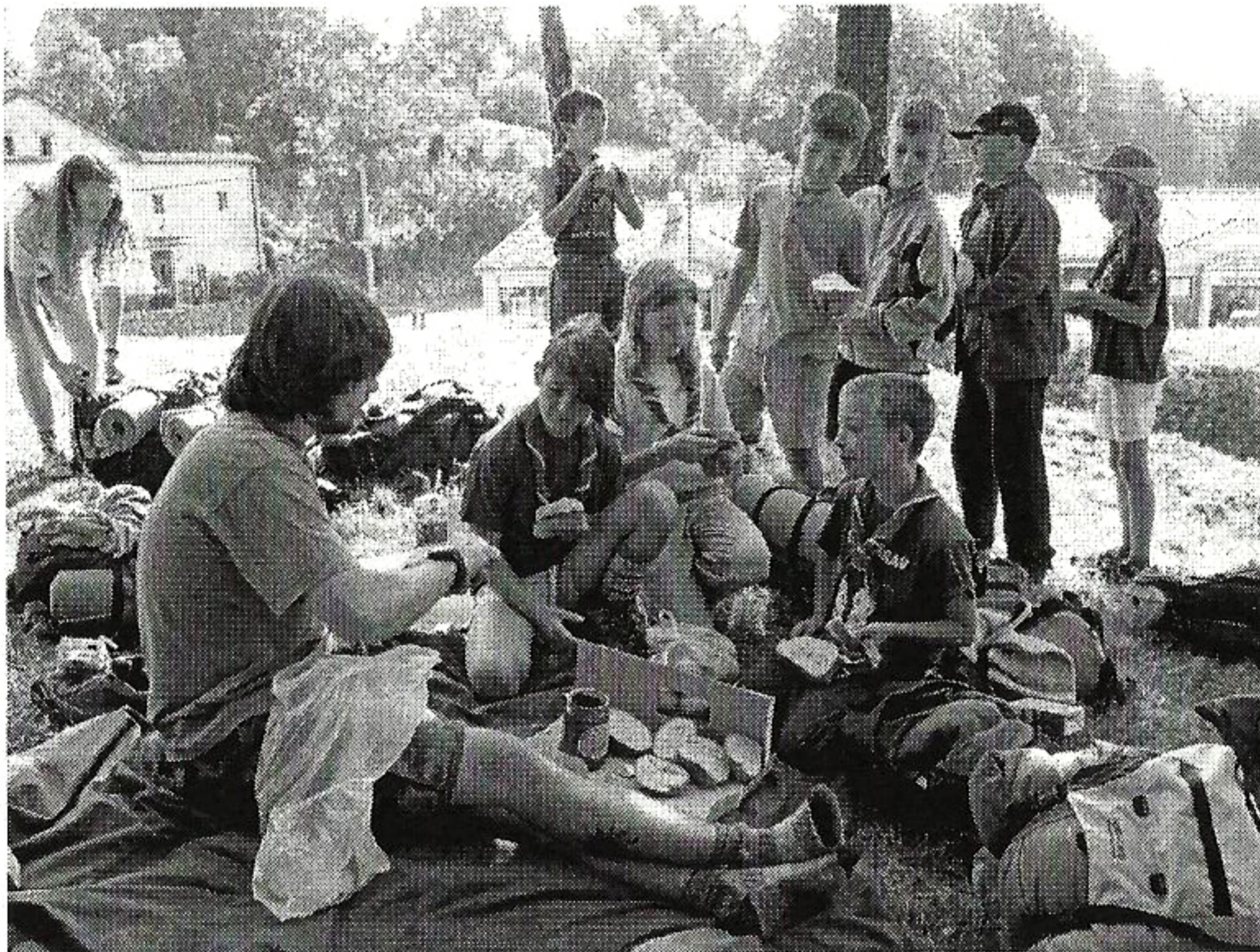
Drage mravlje, dragi mravi in ostali, ki vam je pot prekrižalo naše glasilo.

Tabor je že daleč za nami in dovolite mi, da vas pozdravim v novem taborniškem letu. Letošnja sezona ni kot katerakoli druga, saj bomo spomladi praznovali prav poseben in za taborniško društvo v Sloveniji zavidljiv Jubilej. Aprila 2007 bomo organizirali akcijo v počastitev 55. obletnici ustanovitve in 55 letni dobi obstoja Rodu Črnega Mrava.

Tako kot vsa leta poprej ostajamo zvesti delu z mladimi. Letos imamo v rodu 3 vode, 1 pa je še v nastajanju. Vodniki za otroke pripravljajo redne tedenske sestanke in občasne akcije, s katerimi poskušamo otrokom približati ta, v modernih časih oddaljen, kontakt z naravo. Vodnikom v pomoč in mladini v veselje bo rod tudi letos organiziral čajanko, zimovanje, taborjenje in vrsto drugih aktivnosti, ki bodo zapolnili in izpopolnili taborniško leto. Kot člani Mestne zveze tabornikov (MZT) in Zveze tabornikov Slovenije (ZTS) se udeležujemo tudi "zunanjih" akcij kot je Feštival, Fotoorientacija, GG Race, itd.

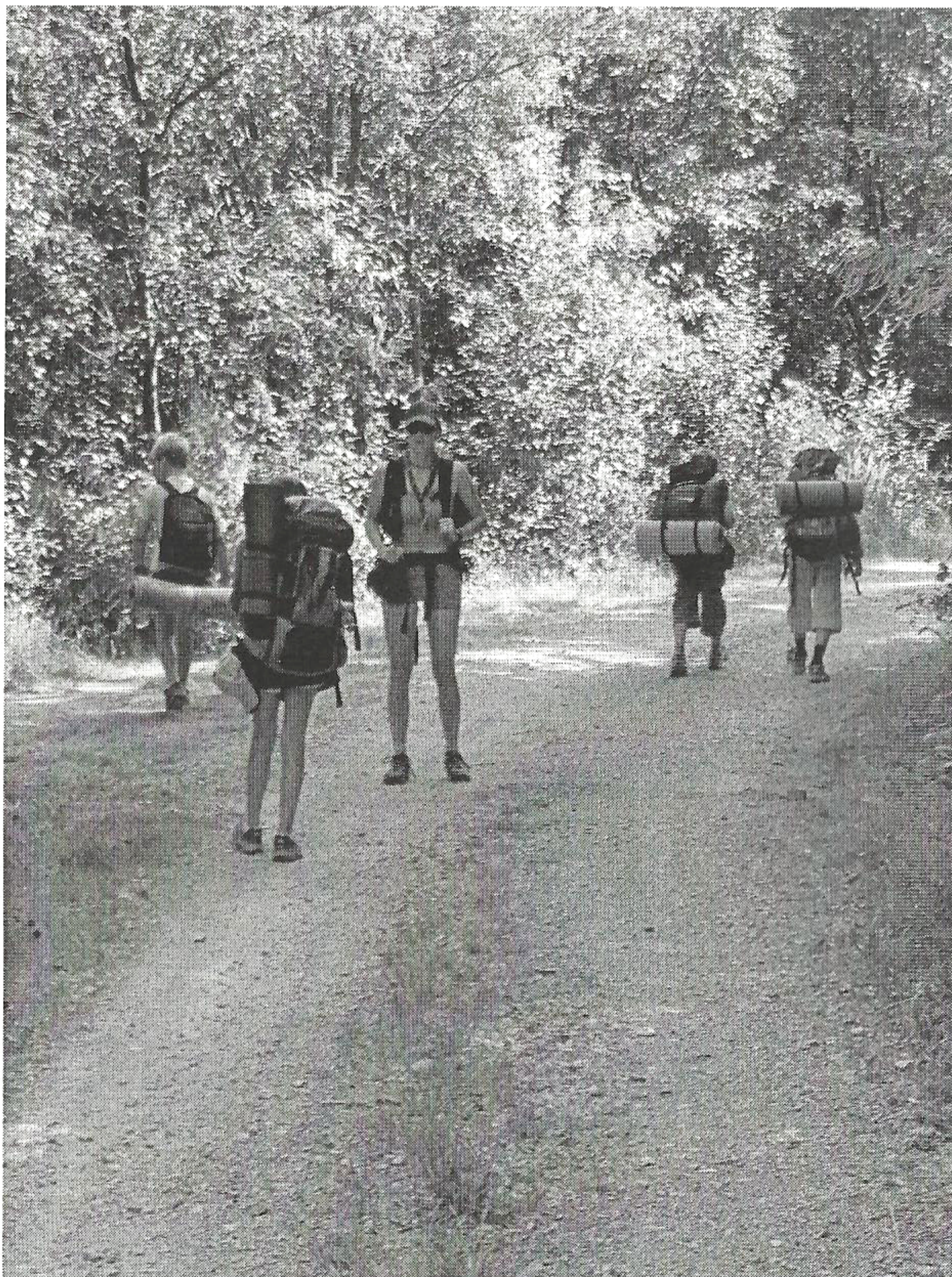
V upanju na veliko lepih taborniški trenutkov vas lepo pozdravljam,

Rok Zaletel
Načelnik RČM

Rok in njegovi MČ

Naše akcije

Gremo na bivak...

Prde smrde na Pink panterjevih veselih srečanjih

V soboto 11. novembra 2006 smo se ob 8. uri zbrali na tržnici v Mostah od koder smo se kot gospodje odpeljali z avtomobili v Šentvid. Tam so bila namreč Pink panterjeva vesela srečanja.

Že pri vstopu v avlo gimnazije Šentvid smo zaslišali znano glasbo iz risanke Pink panter. Tam sta bili tudi dve tabornici, ki sta nas vpisali med udeležence, nam dali kino vstopnice, tloris šole z označenimi delavnicami in vse potrebne napotke. Opozorili sta nas, da moramo biti ob 10. uri v kino dvorani, za vrstni red vseh ostalih obiskov delavnic pa se lahko odločamo sami. Tam smo si oblekli tudi svoja roza oblačila, saj nam je Suzana na sestanku povedala, da bodo tam ocenjevali najbolj roza vod.

V delavnicah se je dogajalo vse mogoče. Pihali smo milne mehurčke čez ovire, plezali smo po steni kot pravi alpinisti, sestavljali Pink panterjeva iz delčkov kot sestavljanke, zvarili smo čarobni napitek iz mleka in malinovca, metali smo bonbone v Pink panterjeva usta zato da ga nahranimo, igrali smo se slepega Pink panterja, vozili smo skiro in imeli smo Pink panterjev stilski izziv.

Vse naloge smo opravili z lahkoto, najbolj zabaven pa je bil seveda Pink panterjev stilski izziv, kjer smo si s sprejem pobarvali lase na roza, nalakirali nohte na roza, torej vse s čemer smo se nališpali je bilo seveda roza.

Malo smo bili razočarani pri ocenjevanju najbolj roza voda. Tam so ocenjevali vsakega člana voda in mu za vsako roza stvar si dali 1 točko, tako da smo mi, ki nas je bilo samo 6 zbrali 11 točk, tisti pa, ki jih je bilo 20 pa 43 točk. To se nam sicer ni zdelo pošteno, vendar pa smo se kljub vsemu prav lepo zabavali. Srečanje se je zaključilo ob pol dveh. Ko smo stopili iz šole nikakor nismo mogli skriti, da smo bili na Pink panterjevih veselih srečanjih ker smo bili vsi navdušeni in vsi roza.

Vod Prde smrde

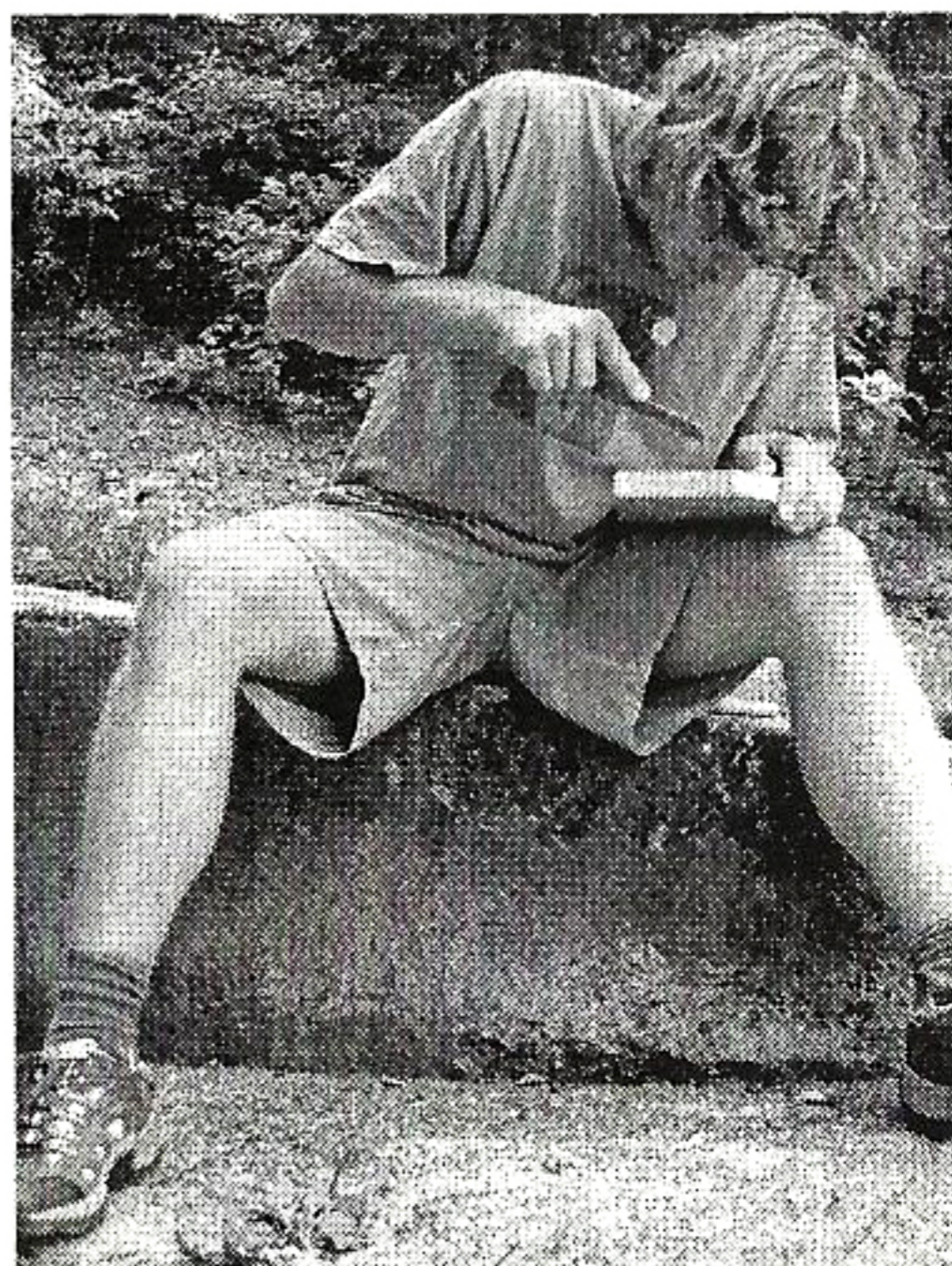
TOTEM

Obseg članka simbolizira njegovo pot nastanka.

Kdo se še spomni prenove naše sobice? Vsekakor je na otvoritvi 7.10.2004 naša sobica zasijala v novi preobleki. Nekaj pa je manjkalo. Tam v kotu s klopcami, kjer je bila velika luknja. Verjetno ste mnogi ob pogledu na to praznino pomislili na dizajnersko napako. No, napaka je bila na vaši strani. Po načrtu prenove bi moral to luknjo že na otvoritvi zapolniti pravi taborniški totem. Z manjšim zamikom(+734 dni) smo 30.10.2006 vendarle postavili to umetniško čudo Kako, kje in zakaj tako pozno pa v nadaljevanju.

Kdaj se je rodila ideja o totemu niti ne vem. Bilo je na eni od rodovih uprav pred prenovo (jeseni 2003), v tisti fazi RU, ko ti možgani že odpovedujejo in si pripravljen samo še kimat. Nekje pri točki Razno je Marino prišel na dan z idejo: »Imejmo tako veliko mizo, ki ima na sredi luknjo, skozi njo pa se dviga velik totem«. Kar dobra ideja, sploh pod točko Razno. Od takrat naprej se je ta totem sprehajal po mojih možganih in nekako ga je bilo potrebno vključiti v končni načrt sobice. Ker sem imel veze pri glavnem načrtovalcu (začuda se s sabo še kar dobro razumem), mi je uspelo. Kaj pa zdaj?

Zaradi pomanjkanja izkušenj sem se zanesel na kmečko logiko: »Trd les se ne bo dalo dobro oblikovati, potrebujem nekaj mehkega!«. Če si tudi sam zaveden Slovenec je prva asociacija, ki ti pride na pamet ob zvezi »mehak les« _____ . Tako je, lipa. Pokličem Babi Lenko in jo povprašam, kje bi se dal kakšno lipo dobit, saj le te ne ležijo kar po hosti. Predlaga mi eno žago pri Rakitni (bi bolj točno napisal, pa mi spomin ne seže tako daleč v preteklost) in družno jo mahneva pogledat. Prijazni gozdar mi pokaže lipo, bila je že podrta in za neizšolano oko zelo primerna. Označim mu tri reze in kot bi trenil mi z motoriko razžaga hlod na štiri primerne kose. Če se sprašuješ zakaj hudiča sem razžagal hlod na manjše kose, naj samo povem, da je odgovor kompleksnejši od »Drugače ne bi šel v Lado Samaro.«, moj takratni avto. S polnim prtljažnikom jo mahnem nazaj v Ljubljano in ponosno postavim bodoči totem v klet na Rožičevi. Les imamo, mislim da je sedaj pomlad 2004.

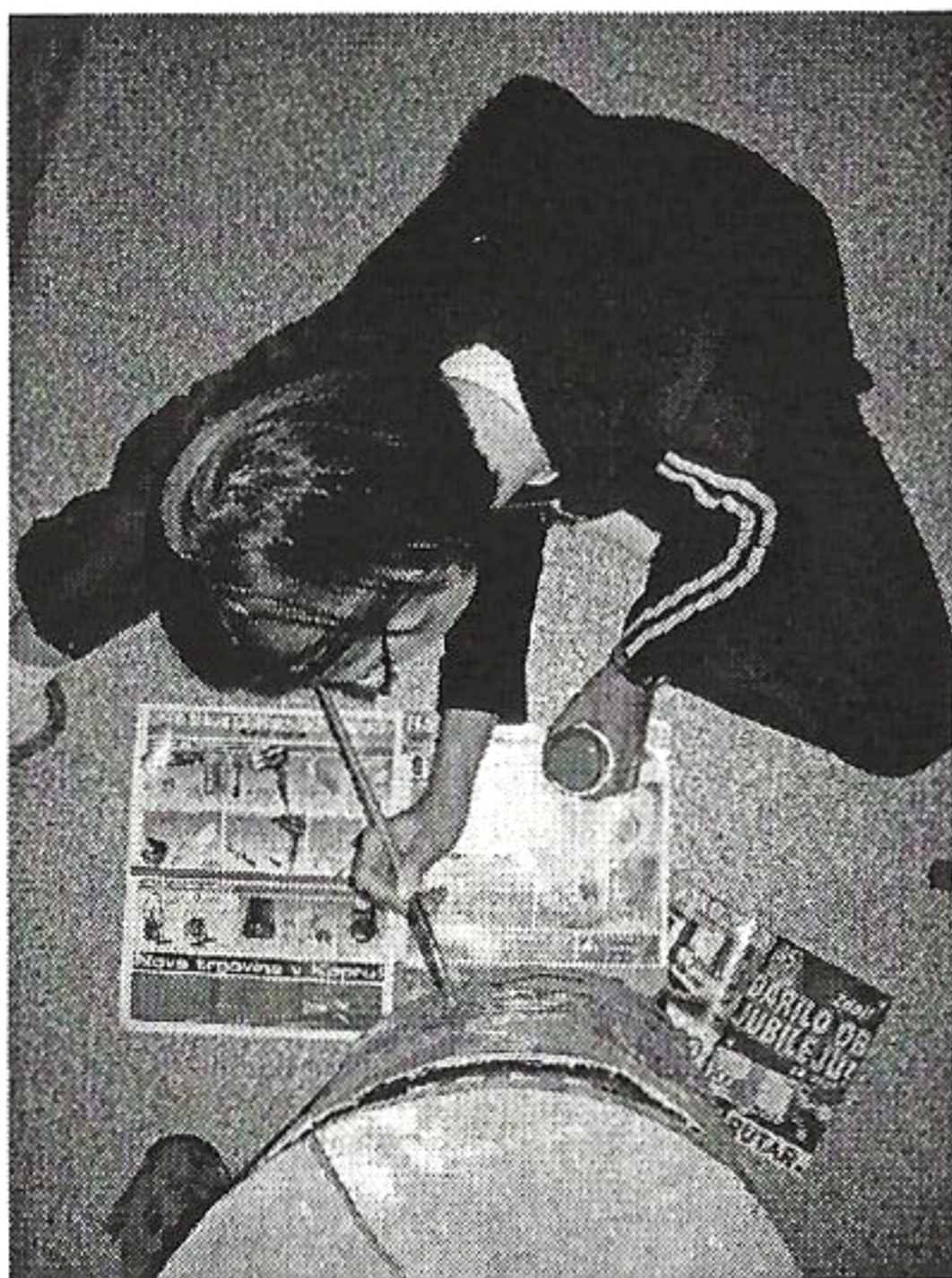
Zakaj v kosih? Hja, ker bo imel ta totem svetleče oči. Ideja tega totema je bila naslednja: Spodnji kos normalen, drugi kos ima veliko votlino v kateri stoji taborniška maketa (šotor, ogenjček z rdečo lučko...), na stropu votline je dimnik, ki je povezava z votlino v tretjem kosu. Slednja je zaprta (vratca na zadnji strani), v njej je močna žarnica, nad njo pa sta dve veliki luknji v sprednjo steno, ki predstavljata oči. Žarnica torej ustvarja snop svetlobe, ki osvetluje votlino v drugem kosu in svetleče oči v tretjem kosu. Na vse skupaj pride še četrti kos, ki sega vse do stropa. Preprosto kajne? In v kosih torej zato, ker drugače nebi mogel zvrtnat luknje, ki povezuje prvo in drugo votlino. Poleg votline in oči pa bi seveda totem krasili prelepi vzorci in podobe, ki bi jih vklesali razni Mravi. Za piko na i, pa mu dodamo še velike rogove, da bi zgledal še mogočnejši. Visok j2,7m in 45cm premera bi bil markantna točka nove sobice. Les mam, načrt mam, še vedno je pomlad 2004.

Notranjost sobice dobiva podobo, približuje se nova sezona, totem je še vedno v kleti. V čem je problem? V ambicioznem načrtu, za katerega nimamo orodja. Kako naredit votline? Kako zvrtnat 1m dolgo in 2cm široko luknjo? Kako varno totem spet sestavit, da se ne bo premikal? Veliko vprašanj in malo odgovorov, dejmo zdaj rajši postoriti tekoče (bolj nujne) stvari. Že tako nam ta prenova jemlje preveč dragocenega časa in energije. Tako brez napredka do otvoritve jeseni 2004.

Ustvarjamo...

Po otvoritvi so nas sosedje prosili, da izpraznimo klet. Ni problema. Totem naložim v petko (vmes sem zamenjal avto) in ga odpeljem do Josa v Šentjakob (pri Ljubljani). Jos ima veliko delavnico in precej izkušenj z oblikovanjem lesa – bo lahko precej pomagal. Zmeniva se, da bo totem do zime narejen, drugače ga bo Jos predelal v drva. Edini problem sedaj je logistika, čeprav blizu je totem sedaj daleč. Vseeno se spravimo in ga olupimo. Jos z motorko naredi veliko votlino v drugi kos. Ko ga sestavimo, nam nasproti stoji ena hudo kriva lipa. Moj ostri vid tega v vodoravnem položaju sploh ni zaznal, sedaj pa totem nese nekam v desno. Treba bo pod nož – z motorko pade najbolj kriv del stran, sedaj je malo manj desni. Ugotovimo, da je stružnica premajhna za metrski dimnik v votlini, probleme nam dela še nekaj drugih tehničnih stvari. Vse kar je, je olupljen totem z osrednjo votlino – zima 2004

Zakaj se je sedaj ustavilo pa še sam ne vem. Hvaležen sem le, da sta bili obe zimi (04, 05) mili in Jos ni potreboval drv. Totem je tako počival več kot leto dni. Nikakor se nismo uspeli zorganizirati, ker pa ni bilo nobenega pravega roka (vse smiselne smo tako ali tako zamudili), smo se ukvarjali z drugimi stvarmi, totem pa je stal (predvsem na moji glavi). Dovolj, zdaj je pa RES treba to izpeljati do konca. Avgusta 2006 sem spet pri Josu, zvrtnam oči in začnem s klesanjem. Odločimo se za novo selitev – kar v sobico na Rožičevo, bomo bolj pogosto prihajali. Imamo še dve kiparski akciji. Vsak obdela en del. Jst sem se odločil za vilinske simbole, naredim tudi bršljan, Jana ustvarja razne simbole in veliko mravljo, Rok na vrhu

naredi sonce, David izdelava perjanici (namesto rogov) in nos, Mito se loti abstraktno, Denis montira vratca in žarnico. Kakšen napredek. Hitro kupim barve in oktobra smo ponovno v akciji. Malo še klesamo, v glavnem pa barvamo. Žive barve, naj bo čimbolj pisano, rdeča, rumena, bela, modra, zelena, črna, oranžna, rjava. Bolj kot so odbite kombinacije, rajši jih mammo. Janin vod se pridruži ustvarjanju in narobe napiše RČM (obrnjen na glavo).

David izklesava obraz s svetlečimi očmi, Medo dopolnjuje praznine in napelje štrom, Ram in Nejc zrihtata podstavek – en kos za drugim je končan. Končno.

10 e-pošta: rcmlj@rutka.net

Ustvarjamo...

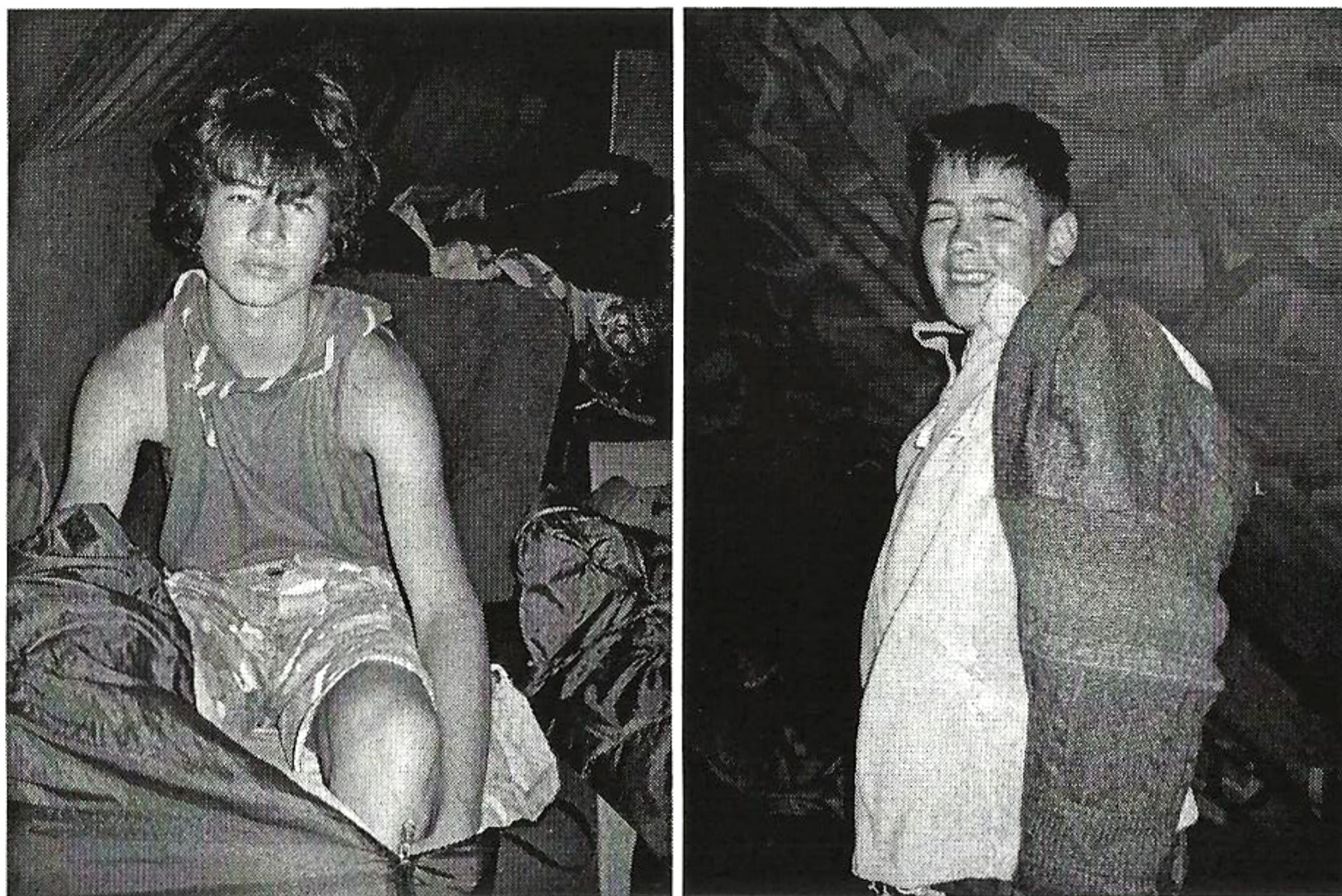
Sedaj je potrebno samo še zlepiti dele in pritrčiti perjanico. Prinesem supermočno lepilo in malo pred rodovo upravo zlepimo totem ter prišravfamo perjanico. Smo 30.10. 2006, dobri dve leti po otvoritvi je totem končan. Ali pač? Simboli so izklesani, barve se bleščijo, oči svetijo, perjanica stoji pod stropom... Kaj pa votlina? Votlina zaenkrat samo je, ni pa še polna. To nalogo smo zaupali Sebatu, ki se redno uvršča v vrh na državnih maketarskih tekmovanjih. Tako totem še ni čisto popolnoma zaključen, bo pa kmalu. Vsekakor pa stoji v sobi in pogled na sedaj polni kot me napolni z zadovoljstvom. Prekrasen je. Mislim, da smo edini taborniški rod v Sloveniji, ki ima v taborniški sobici pravi totem. Še ena posebnost že tako posebnih Mravov.

Veliko časa in malo manj truda – pa je vendarle uspelo. Vsak je prispeval delček, zato je totem mozaik. Simbolizira pestrost našega rodu, živost tabornikovega življenja in otroško ustvarjalnost. Mislim, da ga bom dal v predalček »Samo pri tabornikih«, čisto zraven indijanskega dne.

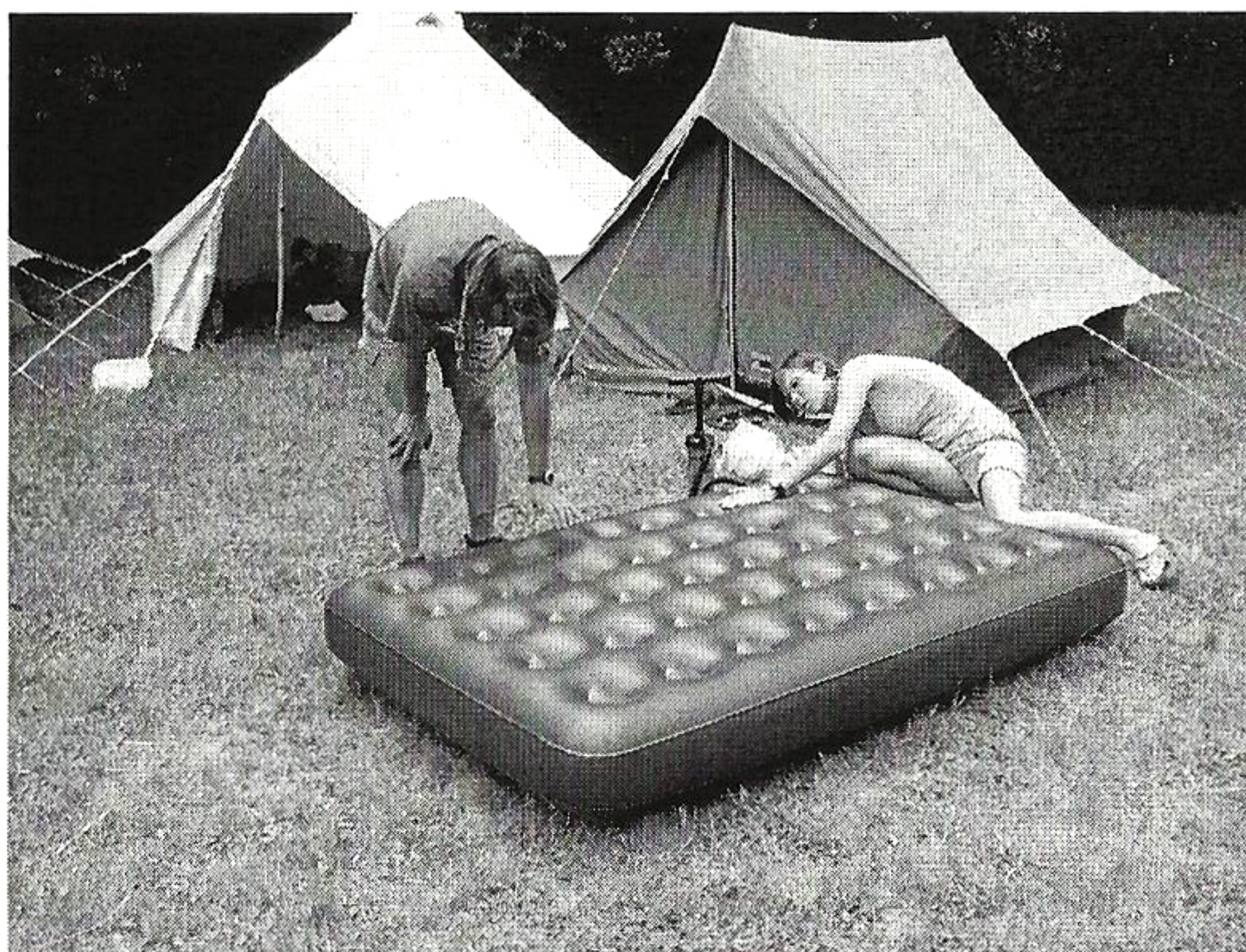
Luka

Taborni utrinki

Hmmm, leva stran šotoru je očitno precej toplejša, kot desna... (posneto na isto jutro v istem šotoru takoj po vstajanju...)

O, ne, spet je začela spuščat...

12 e-pošta: rcmlj@rutka.net

A si vzel vso opremo za bivak? Ja, vso (pa še vse ostalo povrh...)

Jaz veliki poglavar...

Taborni utrinki

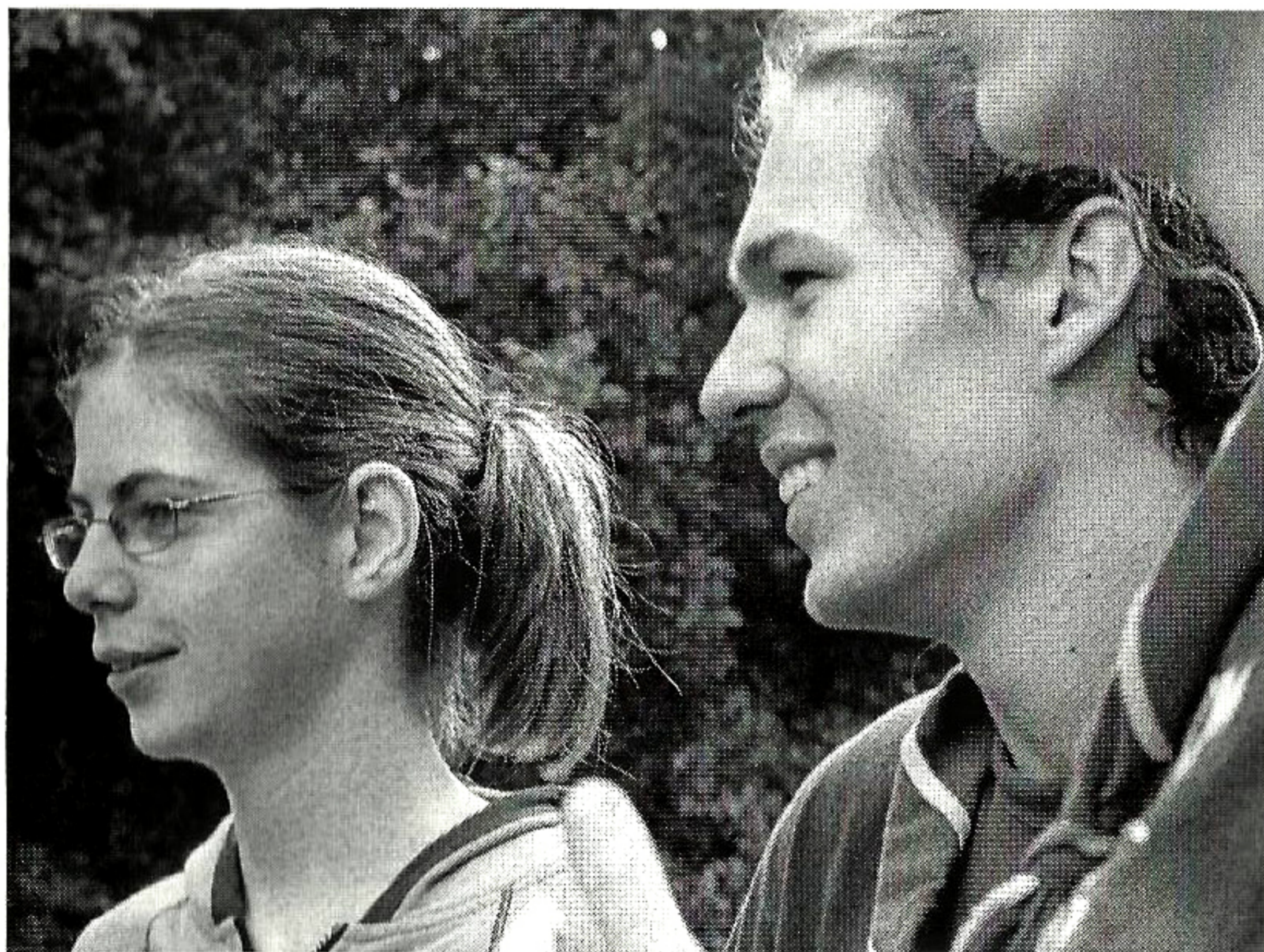

A joj si grozen...

Ura pravljic

14 e-pošta: rcmlj@rutka.net

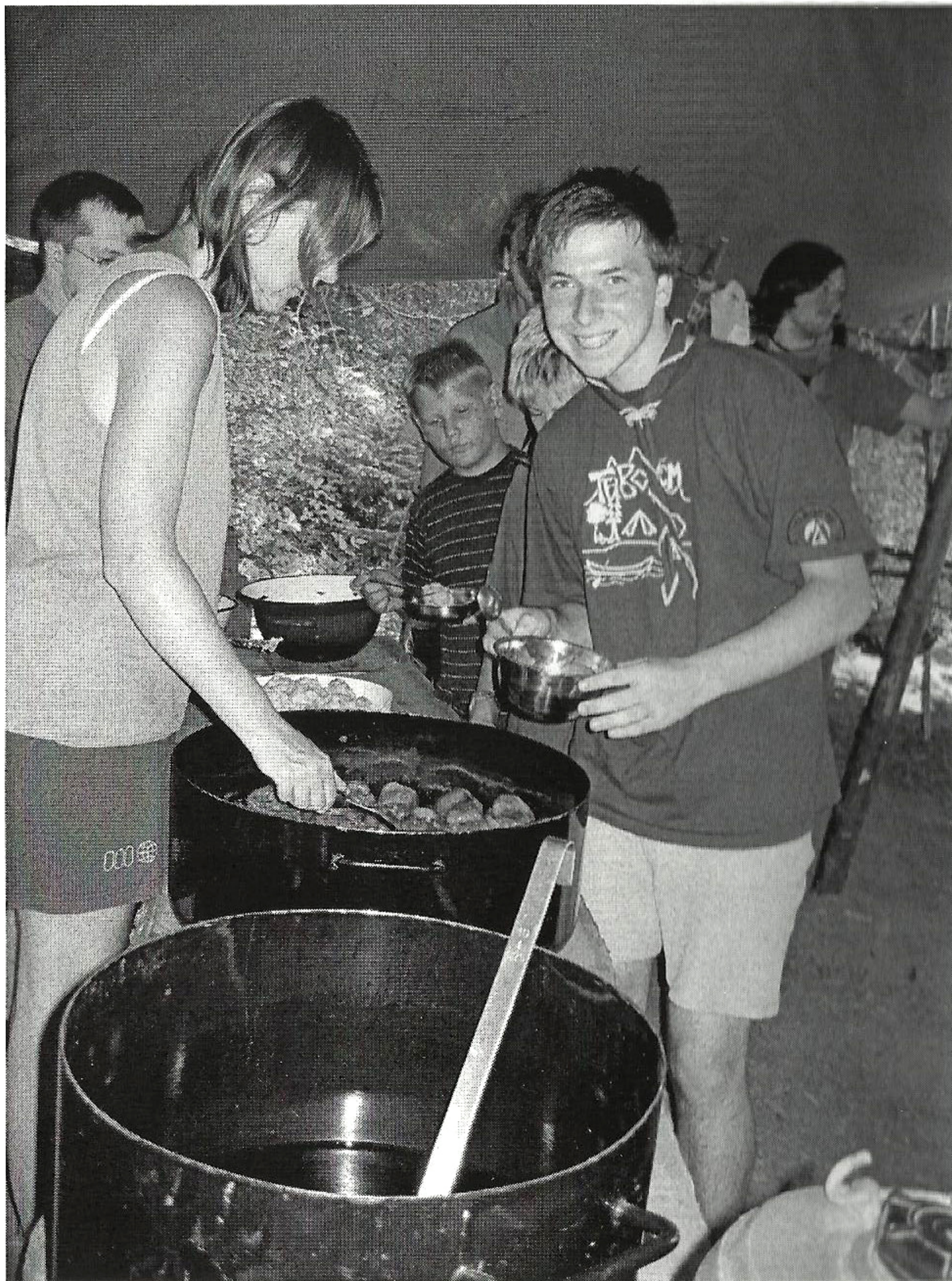

Skavtinja Ana in njen fant... (Ana je tista na levi)

Ni ga čez kamot...

Taborni utrinki

Hvala Suzana, za vse dobrote, s katerimi si skrbela, da ne bi prišli shujšani domov

16 e-pošta: rcmlj@rutka.net